

приказванія, и повѣчето такива нѣща, отъ които могатъ Да-
скалитъ по нашитъ школа да придобыжтъ нѣщо за истаще-
ніето на дѣцата;

„6. Най сетнѣ ще има прегледваніе за всичкитъ новы
книгы, които са пишжтъ на Българскый языкъ.

„При едно толкова различно сдържаніе, ще намѣри всякой
книжовенъ чловѣкъ нѣщичко въ извѣстникжтъ ни, дѣто да го
поучава, весели и да му донася придобывкж. Заради това само са
надѣмъ повече, че щжтъ са найджтъ за него много купувачи.

„А защото сега отъ зачяло бройтъ на купувачитъ не се
знае още, то ще излазя отъ него на 1. и на 15. всякой
мѣсець по единъ брой, тжй голѣмъ и сжсъ сжщитъ слова,
каквото сегашный листъ. Ако бы да са намѣратъ повѣче купу-
вачи, то ще тогава да излазя по единъ брой всякога на 1. 10.
и 20. въ мѣсець.

„Цѣната му е за цѣлж годинж 52 гроша Турски, или
14 дванцыгеря Австрійски, напредъ платени.

„Всякой, като са подпише, прѣма дарбж пѣрвый брой.
Здравѣйте милички!“ (глѣдай брой 1).

Това „Свыкваніе“ е подписалъ *Иванчо Андреевъ*, както
тогава се е казвалъ Д-ръ Ив. Богоровъ.

1848 година.

4. Цареградски Вѣстникъ. — Почнжлъ е да излиза въ
Цариградъ прѣвъ мѣсець Януарий, веднажъ прѣвъ седмицата,
излизалъ тринадесетъ години почти, подъ редакцията на Д-ръ
Иванъ А. Богоровъ и Александръ Екзархъ. До 65-й брой
(15-й Декемврий 1851 год.) излизалъ е подъ заглавие: „*Цари-
градски Вѣстникъ*“, а отъ тукъ нататкъ —: „*Цареградски
Вѣстникъ*“. Тоя вѣстникъ е основанъ отъ *Богорова* и той
го е редактиралъ пѣрвитъ три години, а слѣдъ туй взелъ върху
си урѣжданіето му *Екзархъ*. Позволение за издаваніето на
„*Цареградски Вѣстникъ*“ е извадилъ слѣдъ дълги усилия
българинътъ Върбичанинъ драгоманинъ при Портата, *Висилъ
Турковасилаки*, който билъ единъ отъ добритъ български
дѣатели въ Цариградъ. Законъ за печата тогава нѣмало на-
истина, но всѣки единъ вѣстникъ можалъ да се издава само
съ силата на единъ фирманъ, а придобиваніето на такъвъ
фирманъ е било и е още, както знажтъ читателитъ, придружено
съ подаръци и подкупи.